

Krystyna Więclawska-Stysz – prawnik, zajmuje się prawem pracy i prawem oświatowym

Interpretacja prawa w zakresie powrotu dziecka ze szkoły/światlicy

Od jakiego wieku dzieci mogą samodzielnie poruszać się po drogach.

Pojęcie „drogi” należy rozumieć zgodnie definicją ustawową zawartą w art. 2 pkt 1 Ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (t.j.: DzU z 2005 r. nr 105, poz. 908, z późn. zm.). Droga to wydzielony pas terenu składający się z jezdni, pobocza, chodnika, drogi dla pieszych lub drogi dla rowerów, łącznie z torowiskiem pojazdów szynowych znajdującym się w obrębie tego pasa, przeznaczony do ruchu lub postoju pojazdów, ruchu pieszych, jazdy wierzchem lub pędzenia zwierząt. Art. 43 ust. 1 ustawy stanowi, że **dziecko w wieku do 7 lat może korzystać z drogi tylko pod opieką osoby, która osiągnęła wiek co najmniej 10 lat**. Nie dotyczy to strefy zamieszkania. **Zatem przepisy zezwalają na samodzielne, bez opieki korzystanie z drogi dziecku, które ukończyło 7 lat.**

W świetle przepisów wydaje się, że **pisemna zgoda rodziców na samodzielny powrót do domu dziecka, które ukończyło 7 lat jest wystarczająca**. Zezwalając na samodzielny powrót dziecka, należy uwzględnić stopień jego dojrzałości oraz możliwe zagrożenia. Nie ma podstaw, aby zakazywać **odbierania dziecka ze szkoły przez starsze rodzeństwo (wiek co najmniej 10 lat)**. Jednak, w tym wypadku również należy domagać się **pisemnego oświadczenia rodziców**.

Art. 106. Kto, mając obowiązek opieki lub nadzoru nad małoletnim do lat 7 albo nad inną osobą niezdolną rozpoznać lub obronić się przed niebezpieczeństwem, dopuszcza do jej przebywania w okolicznościach niebezpiecznych dla zdrowia człowieka, podlega karze grzywny albo karze nagany.

Za ukończenie 7 r. ż. uznajemy datę (dzienną i miesięczną) urodzenia dziecka.